

tydeligt Antal findes paa Verne, af hvilke Marinen nu er Eier, og som skulle leies ud, sættes i Stand. Det er altsaa ligefrem for at faae en Indtægt, der nogenlunde svarer til de Udgifter, der ere gjorte i Anledning af dette Kjøb, at man stiller disse Fordringer. Jeg vil endnu bemærke ganske særlig — det er kun en ringe Del af det Hele — at da Marineministeriet fik disse Ver, maatte man jo have en Tilsynsfører paa dem, og dertil er der forlangt et Honorar af 400 Kr., men ogsaa dette nægter man. Jeg veed virkelig ikke, hvorledes man i saa Tilfælde skal bære sig ad, da man dog ikke kan forlange, at en Mand, som Marinen ellers aldeles Intet har at gjøre med, skal have Tilsyn med Verne uden nogenformhøst Godtgjørelse. — Udvalget har henstillet, at meteorologisk Instituts Budget fremtidig optages mere udførlig i Anmærkningerne til Finantsloven. Det Dufte skal jeg gjerne efterkomme. Jeg vil for Resten bemærke, at i Reglen lide de Dphsninger, der gives fra Marineministeriets Side, saa vidt jeg synes, ikke af Mangel paa Udførlighed og Tydelighed, idet jeg tror, at Bemærkningerne til Marineministeriets Budget optage omtrent en Fjerdedel af Anmærkningerne. — Jeg gaar dernæst over til § 26. Her vil jeg for det Første bemærke, at den ærede Ordfører sagde, at der maatte være Sparksomhed med Hensyn til Udgiften der, idet man jo mangler en Forsvarsplan. Det gjentog den ærede Ordfører nu ligesom i Fjor, og som Følge deraf vilde den ærede Ordfører nægte alle de Torpedobaade, der ere forlangte, og endogjaa Mibler til, at de, vi have, kunne ligge i krigsberedt Stand. Det synes dog virkelig at være temmelig løierligt. Er der Noget, vi Alle ere enige om fra alle Sider, i det Mindste saavidt jeg veed, er det, at Torpedobaade have for Tiden overordentlig stor Betydning. Nu have vi i Alt 12 Torpedobaade, det er det Hele. Naar man nu ser hen til, hvilket Antal Torpedobaade der anskaffes af alle andre Nationer, synes jeg, at der er god Grund til, at vi efter fattig Evne følge nogenlunde med, og det forekommer mig derfor, at man overordentlig godt, uafhængig af enhver Forsvarsplan, kan bevilge Penge til nye Torpedobaade. Hvilken Forsvarsplan man end bliver enig om, blive de jo anvendelige, og der kan virkelig ikke være Tale om, at det skulde være

af Mistillid til Ministeriet, at man vil nægte Torpedobaade, da det jo dog ikke nærmest er Ministeriet, der skal betjene dem. Foruden selve disse Torpedobaade er der en anden Nægtelse, der angaar Torpedobaadene i høi Grad, nemlig Nægtelsen af et Beløb, der er fordret til Ramre til Torpedobaadene i krigsberedt Stand. Det er jo klart, at er der Noget, der hastig skal kunne bringes ud, er det Torpedobaade, og det kan ogsaa gøres, naar man spørger for, at man har alt Guds i fuldstændig Orden. Dertil hører, at alt Guds maa ligge i hver Baad for sig, og dertil forlanger man Ramre. Det er ikke nogen overordentlig stor Sum, kun omtrent 25,000 Kr., men den vil Udvalgets Flertal ogsaa nægte. Der er ogsaa nogle andre Ændringsforslag, som jeg dog maa nævne. Der er saaledes Forslaget Nr. 304, der gaar ud paa, at en Begjæring om en Bevilling til Dækskanoner til Fregatten „Sylland“ udgaar. Dertil maa jeg bemærke, at det er en Udgift, der maa regnes blandt de nødvendige. Fregatten „Sylland“ er bleven underkastet Hovedreparation, og den bliver færdig i det Finantsaar, vi gaa ind i. Den har faaet denne Hovedreparation, for at den endnu i en halv Snes Aar kan tjene til Øvelsesflib. Naar den imidlertid skal tjene dertil, kan den ikke beholde den Armering, den tidligere har haft. „Sylland“ er nu armeret udelukkende med Jorladekanoner, og det kan ikke anses for rigtigt, at vore Søartillerister udelukkende exercere med Kanoner, som ere ved at forsvinde. Det Naturlige havde derfor været, at „Sylland“ fik en helt ny Armering. Da det imidlertid vilde foranledige en betydelig Bekostning, har man indskrænket sig til blot at give den 6 nye Kanoner paa Dækket og lade den beholde sine Batterikanoner usforandrede. Det forekommer mig at være det Mindste, der kan gøres. Den hele Hovedreparation af Fregatten er i Virkeligheden spildt, naar den ikke kan bruges som Øvelsesflib. — De andre Ændringsforslag skal jeg foreløbig ikke udtales mig om, uagtet mange af dem ere af meget indgribende Betydning for Forsvarsvæsenet. Der er dog et Par, jeg vil omtale. For det Første dette, at Udvalget ogsaa nægter Ammunition til Pantserflibet „Svar Hvidtfeld“. Da dette Skib bliver færdigt allerede tidlig i Aaret 1886 eller i Sommeren 1886, bør man dog virkelig have